

ÉLETTÜNK

XXXVII. évf. 12. szám (37. Jg. Nr. 12)

Az európai magyar katolikusok lapja

2005. december

BÁTRAN ÉS LELKESEN

XVI. Benedek pápa biztató szavai az osztrák püspökökhöz

A Szentatya gyökeres változtatást javasolt az ausztriai missziós tevékenységben, amely le tudja győzni a félelmet, hogy a keresztény hitet annak teljességében hirdessék. A pápa minderről november 5-én, szombaton, az osztrák püspökök ad limina apostolorum látogatásán beszélt.

A pápa német nyelvű beszédében először azokról a sajnálatos folyamatokról szólt, amelyek jellemzőek napjainkban. „Az elvilágiasodás egyre nagyobb európai térszerése nem állt meg a katolikus Ausztria határainál sem” - jegyezte meg XVI. Benedek pápa, majd a következő szavakkal fordult a püspökökhöz:

„Sok hívő egyre kevésbé azonosul az Egyház tanításával, amely által el is veszíti hite bizonyosságát, és kevesebb tisztelettel és félelemmel viselik az isteni törvényeket iránt. Mit tehetünk hát? Egyrészt fontos, hogy világosan, bátran és lelkesen megvalljuk hitünket Jézus Krisztusban. Másrészt az is fontos, hogy kisebb-nagyobb intézkedéseket tegyünk a missziós tevékenységgel kapcsolatban, és azokkal gyökeres változást kell elérni.

De ne legyenek ábrándjátok! A katolikus hit, ha nem annak teljességében közvetít, önellenmondásos, és nem hozhat gyümölcsöt hosszú távon. Isten országának hirdetése megtéréssel, és bátorító szeretettel jár, amely ismeri az utat, és arra tanít, hogy megértjük: Isten kegyelmével a lehetetlennek tűnő is lehetségessé válik.

Gondoljátok át, hogy a vallásoktatás, a különböző szintű katekézisek és a prédikációk hogyan tehetők egyre jobbra, egyre elmélyültebbé, szinte tökéletesé. Kérlek, kitartóan használjátok a Kompendiumot és a Katolikus Egyház Katekizmusát! Tegyetek meg mindent, hogy a papok és hitoktatók éljenek ezekkel az eszközökkel, és fűzzenek hozzájuk magyarázatokat a plébániákon, az összejöveteleken és a mozgalmakban, és legyenek a család számára is fontos olvasmányok!

Ebben a bizonytalan történelmi időszakban és társadalomban mutassátok fel az embereknek az Egyház hitének bizonyosságát annak teljességében! A katolikus hit világossága és szépsége fénylen veszi körül a mai ember életét is, főleg akkor, ha a hitet lelkes és lelkesítő tanúk vallják meg”.

A pápa optimista kijelentéssel zárta beszédét: „Újra fellobbanhat a keresztények lelkesedésének lángja!”

Ausztria lakosságának száma 8 millió, közülük 74% katolikus. Zenit/MK

**ÁLDÁSOS ÉS BOLDOG
KARÁCSONYT
KÍVÁN OLVASÓINK
AZ ÉLETÜNK**

2005 KARÁCSONYÁRA

A külföldön élő r. k. magyarok püspökének 18. körlevele a hívekhez

Kedves Magyar Testvéreim!

Immár 40 éve, hogy a II. Vatikáni Zsinat befejeződött és mindannyunkat új reményesség töltött el, hogy az Egyház fel-frissülve tud szembenézni a modern idők kihívásaival. A világ mégsem lett szebb és békésebb, bár sok változás történt a történelem színpadán. Az emberiség nem tanulta meg a múlt tapasztalataiból, hogy a jó Isten rajtunk keresztül, a mi áldozataink és szeretetünk révén óhajta kegyelmét ránk árasztani és békességet teremteni a földön. Pedig milyen világos az üdvtörténet lapjaiból, hogy ha eltávolodunk a mindenható Atyaisten szeretet terveitől és a magunk önző módján keressük boldogulásunkat, annak igen súlyos következményei lehetnek. Mindezért aztán nem lehet a jó Istent okolni, hanem csak saját magunkat.

Az elmúlt évben a Mindenható sok természeti csapást engedett meg, amellyel szemben semmiféle emberi erő nem volt képes szembe szállni. Hurrikán-szerű szélviharok, tsunami-víz-áradatok, óriási erdőtüzek, pusztító földrengések figyelmeztetnek minket arra, hogy az alapelemek az Isten kezében vannak, és az emberi erő nem képes megvédeni azokat. Jobb volna elismerni, mennyire függünk Tőle életünk minden pillanatában, és a szerint illene berendezni életünket és politikai alkotmányainkat. Nem becsljük az életet sem, amely mindig a jó Isten ajándéka, akkor is, amikor az elkezdődik és akkor is, amikor az a vége felé közeledik. Több gondot fordítunk az állat- és növényvilágra, ami csupán környezetünket alkotja, mint embertársainkra. - Nem lehet a felelősséget a jó Istenre hátrítani, mert ő szeretetből hozott létre minket és a világot, annak minden gazdagságával és szépségével együtt, és amikor mi ezt összekuszáltuk, még akkor is próbált minket jobb útra téríteni, hiszen szent Fiát küldte el hozzánk, hogy hallgassunk Rá és kövessük Őt az egyetlen járható úton. Még mindig sokat kell tanulnunk, de bízhatunk a mennyei Atya szeretetében, aki nem hagyja el gyermekeit, ha beismerik tehetetlenségüket.

Az elmúlt évben az Egyház elvesztette II. János Pál pápa aggodó és szeretet irányítását itt a földön, és ezért megható módon siratta őt az emberiség nagy része. Élete utolsó napjaiban is példát adott az igazi keresztény életmódhoz: hogyan kell közelednünk halálunk pillanatához. Reméljük - és ezért imádkozunk, hogy őt is mielőbb szent közbenjárónknak ismeri el az Egyház (subito Santo), mint Pio atyát és Teréz anyát. - Utódaul okos és világosfejű pápát választott a Szentlélek és a bíborosok XVI. Benedek pápa személyében, aki bölcsen tud majd vezetni minket ebben a zavaros világban a krisztusi úton. Mert politikusaink, a világ majd minden országában, még a természetörvényt sem igen veszik fi-

gyelemben, nehogy az isteni útmutatást követnék a törvényhozásban. Nem lehet tehát csodálkozni azon, ha a fiatalság és a család, amelyen a jövő társadalma épül, gyökereiben megrendült és számtalan problémát okoz.

A pásztorok hódolata
Gerrit van Honthorst (1590-1656), olaj, vászon, 164x190 cm,
Wallraf-Richartz Múzeum, Köln

De ne veszítsük el kedvünket a jövőt illetően. Igen sok komoly és egészséges kezdeményezés sarjadzik a fiatalok körében, bár számszerint nem nagy tömegekre épülnek. A kölni Ifjúsági Világtalálkozó új reményt öntött belénk. Az Eucharisztia Éve is meghozta gyümölcsét, mert a pápai kezdeményezést követve egyre inkább felismertük a köztünk lakó eucharisztikus Jézus hatását, aki nemcsak jelen van köztünk, sorsunkat vállalva, hanem áldozatos szeretettel meghív minket arra, hogy Vele együtt vegyünk részt másokért való önfelajánlásban. Van tehát időnk és lehetőségünk, hogy a világ megváltásában Jézussal együtt részt vegyünk! Csak ne siránkozzunk, ne panaszkodjunk, hanem „Jézusra szögezz szemekkel” éljük életünket, aminek elengedhetetlen része a vasárnap szentmise és a Vele való egyesülés a szentáldozásban.

Az elkövetkező esztendőben ünnepeljük mi magyarok az 1956-os szabadságharc 50. évfordulóját. Ugyancsak ebben az évben lesznek a parlamenti választások is Magyarországon. Reméljük - és ezért imádkozunk, hogy a magyar nép olyan vezetőket választ, akik 56 szellemében mernek majd cselekedni „Istennel a hazáért és a szabadságért!” Ehhez kérjük szentjeink közbenjárását, és igyekezzünk követni történelmünk nagyjainak példamutatását.

Az emigráció egyre inkább az idősök sorsát éli, papjaink is fogynak velünk együtt. Kötelességünk tehát nemcsak elfogadni a természetes fejlődést, de meg kell tanulnunk Szent Istvántól, hogy másnyelvű népekkel együtt kell élnünk, különösen, amikor keresztény hitünk is erre kötelez. Az integrálódás a helyi társadalomba és egyházba keresztény kötelességünk, de ugyanakkor magyar nem-

zeti azonosságunk megőrzése becstel-beli feladat nemcsak magunk, hanem a második és harmadik generáció számára is. Az előregezés számunkra nemcsak gyengeséget jelent, hanem azt is, hogy egy szebb hazába készülünk, tele reményességgel és vágyakozással.

Jómagam is efelé tartok, hiszen az új esztendőben lejár az én püspöki megbízatásom is. He-lyettem majd valaki más fog törődni a külföldön élő magyarokkal. Hálás vagyok az elmúlt 16 esztendőért, amikor az emigráns magyarságot szolgálhattam korlátozott módon, de a lehetőségeim szerint. Rendkívüli élményekben volt részem az emigráns magyarok között, akik hősiesen és áldozatosan megmaradtak hitükben és magyarságukban. Csak azt sajnálom, hogy gyengeségeim miatt nem tudtam többet tenni értük. Köszönetet kell mondanom mindazoknak, akik igen nehéz körülmények között összetartották és szolgálták a magyarság ügyét.

Karácsony ünnepe emlékeztessen minket ismét arra, hogy egy családot alkotunk, a jó Isten családját, de magyar nemzetünket is. Örvendezzünk az Úr Jézus jelenlétének miközöttünk, és kérjük Édesanyját, a Magyarok Nagyszonyját, továbbá szentjeinket, hogy továbbra is tartsanak meg minket szeretetükben, vigyázzanak hazánkra, és vezessenek el minket a velük való közösségbe, a mennyei hazába.

Minden magyar testvéremnek boldog karácsonyi ünnepeket és áldásos újévet kívánok, szeretettel a mi Urunkban:

+ Miklósházy Attila, S. J., püspök

KARÁCSONYI ÉNEK

*Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt ridogálsz, állatok közt.*

*Böles bocik szájának langy fuvalma
jobb tén, mint csillag-úr szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
mint a magas égi birodalom?*

*Istálló párja, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
Kezed csak bús anyád melléért nyúlt...*

*Becsesnek láttad te a földi test
koldusruháját, hogy fölvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!*

*Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyűjts picit gyertyát sokat.
Csengess életünkön át, s szilentsá elénk
törékeny játékkunkat, a reményt.*

Babits Mihály (1883-1941)

